

grad er afhængige af havet, skulle være berettiget til eksklusive fiskerirettigheder i en zone af op til 12 sømils bredde. Drøftelserne på konferencen gjorde det klart, at Island, Færøerne og Grønland i almindelighed blev anerkendt som hørende under denne kategori. Konferencen endte imidlertid, uden at der blev opnået enighed om en international fastsættelse af søterritoriets bredde og fiskerigrænser. Den danske regering fastsatte herefter på grundlag af en overenskomst med den britiske regering af 27. april 1959 *fiskerigrænsen ved Færøerne* til 12 sømil, idet der dog i et vist omfang blev adgang for britiske fartøjer til fiskeri indtil en linje, der stort set løber 6 sømil fra land [jfr. årbog 1958-59, side 537].

På den anden Genève-konference, der blev indkaldt i 1960, stemte Danmark for et af USA og Canada fremsat forslag, hvorefter maksimumsgrænsen for søterritoriet skulle være 6 sømil og maksimumsgrænsen for fiskeriterritoriet 12 sømil. Efter forslaget skulle der være adgang for lande, der i en periode af 5 år regelmæssigt har fisket mellem 6 og 12 sømil, til fortsat at drive fiskeri inden for dette område i 10 år indtil 31. oktober 1970. Dette forslag opnåede imidlertid ikke et tilstrækkeligt flertal, og også denne konference endte således resultatløs.

Regeringen var herefter af den opfattelse, at det måtte anses for rimeligt og berettiget nu at fastsætte en fiskerigrænse for Grønland på 12 sømil, og dette sker ved den her omhandlede lov om ændring af loven om udøvelse af erhverv på Grønland, hvis §§ 1 og 2 affattes således:

§ 1. Kun danske statsborgere med fast bopæl i Grønland må drive erhvervsmæssig fangst, fiskeri eller jagt på grønlandsk landterritorium eller på havet ved Grønland inden for en afstand af 12 sømil fra kystlinjen eller fra andre basislinjer, som fastsættes af ministeren.

For så vidt angår fartøjer, der er hjemmehørende og indregistreret i fremmede stater, fra hvis fartøjer der gennem en længere årrække regelmæssigt er drevet erhvervsmæssig fangst, fiskeri eller jagt inden for den i stk. 1 nævnte grænse, kan ministeren fastsætte bestemmelser, hvorefter sådan fangst